

द्विपरिणामचयाः दशा यस्य । यद्वा, त्रीन् तापान् दशति नाशयतीति । दन्श + न्त्वविभुजादित्वात् कः प्रयोदरादित्वात् न-लोपः । यद्वा, चाधिकस्त्रिराट्ताश्च दश परिमाणमस्य । समासे ङ् । प्राकपाथि-वादिवत् मध्यलोपः ।) देवः । इत्यमरः । १ । १ । ७ ॥ (यथा, महाभारते । ३।५।१६ । “न्यवसत् परमप्रोतो ब्रह्मा च त्रिदशैः सृष्टः ॥” ते च अर्का द्वादश १२ यद्वा एकादश ११ वसवोऽष्टौ = विश्वेदेवौ द्वौ २ समुदायेन त्रय-स्त्रिंशत् ३३ ॥ त्रिंशत् परिमिते, त्रि । यथा, महाभारते । १ । ११३ । २१ । “ततः स कौवरो राजा विह्वल्य त्रिदशानि प्राणाः ॥”) त्रिदशदीर्घिका, स्त्री, (त्रिदशानां देवानां दीर्घिका ।) खर्गः । इति हेमचन्द्रः । ४ । १४७ ॥ त्रिदशमञ्जरी, स्त्री, (त्रिदशप्रिया मञ्जरी यस्याः ।) तुलसी । इति राजनिर्घण्टः ॥ (तुलसीशब्देऽस्या गुणादयो आख्याताः ॥) त्रिदशायुधं, स्त्री, (त्रिदशानां देवानां आयुधम् ।) वज्रम् । इति त्रिकाश्रयः ॥ त्रिदशादिः, पुं, (त्रिदशानामरिः शत्रुः ।) असुरः । इति शब्दरत्नावली ॥ त्रिदशालयः, पुं, (त्रिदशानां देवानां आलयः ।) खर्गः । इत्यमरः । १ । १ । ६ ॥ (यथा, महा-भारते । १ । ७६ । ६६ । “गुरोर्व्य सकाशे तु दशवर्षप्रतानि सः । अनुज्ञातः कचो गन्तुमियेष त्रिदशालयम् ॥”) सुमेरुपर्णतः । इति हलायुधः ॥ त्रिदशावासः, पुं, (त्रिदशानां सुराणां आवासो वासस्थानम् ।) खर्गः । इति हलायुधः ॥ त्रिदशाहारः, पुं, (त्रिदशानां आहारः ।) अन्ध-तम् । इति हलायुधः ॥ त्रिदशेश्वरी, स्त्री, (त्रिदशानामिन्द्रादिदेवाना-मीश्वरी ।) दुर्गा । यथा,— “सुराङ्गास्त्रिदशा देवा नन्दिनी दुन्दुभिर्मता । तेषाञ्च नन्दिनी नन्दी इन्द्रात्वात् त्रिदशेश्वरी ॥” इति देवीपुराणे ४५ अध्यायः ॥ (गङ्गा । यथा, काशीखण्डे । २६ । ७२ । “तपती तीर्थतीर्था च त्रिपथा त्रिदशेश्वरी ॥”) त्रिदिनस्यूक्तं, [श्] पुं, (त्रिदिनं चान्ददिनत्रयं स्यूततीति । स्यूत् + क्त्विप् ।) त्रिदशेश्वरी । यथा, “तिथ्यन्तद्वयमेको दिनवारः स्यूतति यच्च तद्-भवत्यवमदिनम् । त्रिदिनस्यूक्तं दिनत्रयस्य प्राना-दङ्कः ।” इति ज्योतिषतत्त्वम् ॥ त्रिदिवः, पुं, (त्रयो ब्रह्मविष्णुब्रह्मा दीयन्त्यत्रेति । दिव + “हलञ्च ।” ३ । २ । १२१ । इति चण् । संज्ञापूर्वकत्वात् न गुणः । यद्वा, दीयन्तीति दिवाः । इगुपधत्तेति कः । त्रयः सत्त्वरजस्तमो-रूपाः दिवाः क्रौडिका विलासका इत्यर्थः यच्च । “दृतीया द्यौस्त्रिदिवः । त्रयर्थं त्रिधातं ष्टि-

विषये संख्याशब्दस्य पूरणार्थत्वं त्रिभागवत् ॥” इति शिशुपालवधटीकायां मल्लिनाथः । १ । ३६ ।) खर्गः । इत्यमरः । १ । १ । ६ ॥ (यथा, मनुः । ६ । २५३ । “रक्षणादायंष्टतानां कण्टकानाञ्च शोधनात् । नरेन्द्रास्त्रिदिवं यान्ति प्रजापालनतत्पराः ॥”) स्त्री, आकाशः । इति हेमचन्द्रः ॥ त्रिदिवा, स्त्री, नदीभेदः । इति मेदिनी । ये, ३७ ॥ (यथा, मत्स्यपुराणे । ११३ । ३१ । “त्रिभागा ऋषिज्जला च इन्दुदा त्रिदिवा-चला ॥”) त्रिदिवेशः, पुं, (त्रिदिवस्य खर्गस्य ईशः ।) देवः । इत्यमरः । १ । १ । ७ ॥ त्रिदिवोद्भवा, स्त्री, (त्रिदिवादुद्भवी यस्याः ।) स्थूलैजा । इति राजनिर्घण्टः ॥ (गङ्गा । खर्गोद्भवमात्रे, त्रि । इति युत्पत्तिलज्जोऽर्थः ॥) त्रिदृक्, [श्] पुं, (तिस्रः दृशो नेत्राणि यस्य ।) शिवः । इति हेमचन्द्रः । २ । ११० ॥ त्रिदोषं, स्त्री, (त्रयाणां दोषानां समाहारः ।) दोषत्रयम् । वातपित्तकफरूपम् । इति राज-निर्घण्टः ॥ त्रिदोषजः, त्रि, (त्रिदोषाज्जायते इति । जन + “पञ्चम्यामजातौ ।” ३ । २ । ६८ । इति ङः ।) त्रिदोषजनितः । सन्निपातरोगः । यथा,— “चिरञ्ज्वरे वातकफोत्थये वा त्रिदोषजे वा दशमूलमिन्द्रः । किराततित्तादिगणः प्रयोच्यः सुहृदर्थेने वा त्रिदृता त्रिमिन्द्रः ॥” इति चक्रपाणिदत्तः ॥ (“दृष्ट्वा त्रिदोषजं घोरं च्चरं प्राण्यपहारकम् । तस्मादादौ कफस्यास्य शोधनं परिकीर्तितम् ॥ न कुर्व्यात् पित्तशमनं यदीच्छेदात्मनो यशः । कफो वातो बलीयास्तु सद्यो हन्ति रजातुरम् ॥ लङ्घनं वमनं वारि ह्यीवनं स्यात्त्रिदोषजे । त्रिरात्रं पञ्चरात्रं वा सप्तरात्रमथापि वा ॥ लङ्घनञ्च समुद्दिष्टं ज्ञात्वा दोषबलावलम् । कफं विशोदितं ज्ञात्वा ततो वातनिवारणम् ॥ पित्तसंशमनं कार्यं ज्ञात्वा पित्तस्य कोपनम् । शोधनीयौ वातकफौ न तु पित्तं विनाशयेत् ॥” इति हारीते चिकित्सितस्थाने द्वितीयेऽध्याये ॥) त्रिधा, अ, (त्रि + “संख्याया विधार्थे धा ।” ५ । ३ । ४२ । इति धा ।) त्रिप्रकारः । इति मुग्धबोधम् ॥ यथा, वराहपुराणे । “नारायणः परो देवः सत्त्वरूपो जनार्दनः । त्रिधात्मानं स भगवान् ससर्ज परमेश्वरः ॥” (यथा, महाभारते । १३ । १४१ । ७८ । “धर्मार्थः समाहार्यो धर्मलब्धं त्रिधा धनम् । कर्तव्यं धर्मपरमं मानवेन प्रयत्नतः ॥”) त्रिधातुः, पुं, (त्रीन् धर्माधिक्यात्मानु दधाति पुष्पा-तीति । धा + तुन् ।) गणेशः । इति त्रिकाश्र-यः ॥ (त्रयाणां धातूनां समाहारः ।) धातु-त्रये, स्त्री ॥

त्रिधामा, [न्] पुं, (त्रीणि भूरादीनि सत्त्वा-दीनि वा धामानि स्थानानि यच्च ।) विष्णुः । (यथा, सुकृन्दमालायाम् । ११ । “दृष्ट्वातोये मदनपवनोद्भूतमोहोर्मिमात्रे दारावर्त्ते सञ्जतनययाहसङ्गाकुले च । संसाराखी महति जलधौ मञ्जतां नञ्जिधामन् ! पादाभोजे वरदः । भवतो भक्तिनावे प्रसीद ॥”) शिवः । अग्निः । इत्युः । इति शब्दार्थकल्प-तरुः ॥ (दशमहापरस्य यावः । यथा, देवी-भागवते । १ । ३ । २८ । “स्वारखतस्तु नवमे त्रिधामा दशमे तथा ॥”) धामत्रये, स्त्री स्त्री च ॥ (स्त्री, खर्गः । यथा, भागवते । ३ । २४ । २० । “हंसो हंसेन यानेन त्रिधाम परमं ययौ ॥” “त्रिधाम दृतीयं धाम खर्गः तस्य परां काष्ठां सखलोकम् ॥” इति तट्टीकायां स्वामी ॥) त्रिधारकः, पुं, (त्रिषु धारा यस्य । ततः स्वार्थे संज्ञायां वा कन् ।) शुक्लतृणम् । इति राज-निर्घण्टः ॥ (त्रयाणां धारकानां समाहारः ।) धारकत्रये, स्त्री ॥ त्रिधारस्तुही, स्त्री, (त्रिसु भागेषु धारा यस्याः । सा एव स्तुही ।) स्तुहीविशेषः । तत्पठ्यायः । त्रिसः २ धारास्तुही ३ । इति राजनिर्घण्टः ॥ त्रिनयनः, पुं, (त्रीणि चन्द्रस्यैविरूपाणि नय-नानि यस्य । “सुभ्रादिषु च ।” ८ । ४ । ३६ । इति निषेधात् न ऋत्वम् ।) शिवः । इति हला-युधः ॥ (यथा, महाभारते । १४ । ८ । २७ । “त्रिपुरत्रं त्रिनयनं त्रिलोकेशं महाशैलम् ॥”) नयनत्रये, स्त्री ॥ (लोचनत्रयविशिष्टे, त्रि । यथा, माहकासरस्वतीध्याने । “सुभ्रामोचयुक्तं सुधाट्टकलसं विद्याश्च हस्ताम्बुजै-र्विभाषां विशदप्रभां त्रिनयनं वाग्देवता-माश्रये ॥”) त्रिनयना, स्त्री, (त्रीणि नयनानि यस्याः । टाप् ।) दुर्गा । यथा, देवीपुराणे ४५ अध्याये । “पश्चिमां चोत्तरं लोकं तथा ब्रह्मायनं परम् । नयं सन्मार्गधर्मैर्लङ्घ्यो त्रिनयना मता ॥” त्रिनेत्रः, पुं, (त्रीणि नेत्राणि यस्य ।) शिवः । यथा, नैमिषे । १ । ६ । “दिगोश्टुन्दंशविभृतिरौशिता त्रिशां स कामप्रसरारोधिनीम् । दधार प्रास्त्राणि दृशं द्वयाधिकां निजन्त्रिनेत्रावतरत्वबोधिकाम् ॥” तस्य गणाः । यथा, मत्स्यपुराणे । “ततः साध्यगणानीशस्त्रिनेत्रानसृजत् पुनः । कोटयश्चतुराशीतिर्जाराभरणवर्जिताः ॥ वामः सृजन्नमर्षीस्तान् ब्रह्मणा विनवारितः । नैवविधा भवेत् सृष्टिर्जराभरणवर्जिता ॥” त्रिनेत्रचण्डामणिः, पुं, (त्रिनेत्रस्य महादेवस्य चण्डामणिः शिरोभूषणम् ।) चन्द्रः । इति त्रिकाश्रयः ॥